

EMOȚIILE ȘI ÎNVĂȚAREA

Prof. Ion Ioana
Școala Gimnazială Turcoaia, Tulcea

„Toată învățarea are o bază emoțională.”
(Platon)

Învățarea este un proces ce presupune un efort suplimentar de înțelegere din partea copiilor, motiv pentru care creierul are nevoie de o mare concentrare. Este foarte important ca atunci când învață copiii să se dedice cu totul acestei activități. Suprapunerea mai multor activități nu face altceva decât să rupă ritmul, iar reconectarea duce la oboseală intelectuală.

Învățarea de calitate pornește din dorința copilului de a cunoaște. Copiii învață cel mai bine când se creează o legătură emoțională între cel care îl îndrumă și ceea ce are de învățat. Cadrul didactic trebuie să aibă abilitatea de a structura o lecție care să stârnească interesul și curiozitatea copiilor, trebuie să facă din lecție și un lucru distractiv, care să le trezească interesul. Calitatea procesului de învățare, mai ales la vârstele mici ale școlarizării, se va îmbunătăți dacă profesorul se va conecta afectiv cu copiii.

Munca cu copiii ne demonstrează că entuziasmul, curiozitatea și bucuria influențează în mod direct procesul de învățare. Dacă copilul simte anxietate, frică de a nu greși sau rușine, atunci rezultatele școlare vor fi influențate în mod negativ.

Emoțiile pot fi un sprijin pentru a învăța mai ușor, sau o piedică.

Pentru a-l ajuta pe copil să învețe mai ușor este important să asociem procesului de învățare emoții pozitive precum: curiozitate, surprindere, interes, confuzie, mirare, satisfacție, mandrie.

Teama este o emoție care nu sprijină procesul învățării și îl face pe copil să fie concentrat pe consecințe și nu pe ceea ce învață. Cadrele didactice, pentru a observa o schimbare în modul de gândire și manifestare al elevilor, trebuie să explice acestora că greșeala este o experiență de învățare.

Elevii au nevoie de imaginea succesului lor în viitor, de aceea trebuie să li se spună ce vor obține după ce învață, să li se transmită că vor fi însoțiți de dascăl pe parcursul procesului de învățare, iar la final vor putea face singuri acel lucru. Dacă elevii sunt supărați, nervoși vor fi mai puțin receptivi spre deosebire de situația inversă când sunt binedispuși, bucuroși, relaxați.

Prezența elementelor de noutate în procesul de învățare determină apariția unor emoții ca: surprinderea, interesul și confuzia. Aceste emoții funcționează de cele mai multe ori atunci când dorim să captăm atenția. Mirarea apare când copiii sunt copleșiți de o anumită mărime sau vastitate și poate fi emoția cunoașterii. Atunci când apare entuziasmul pentru materia învățată sau bucuria de a înțelege, atenția copilului va fi concentrată asupra lecției, iar învățarea va fi mai eficientă. Bucuria, entuziasmul și mândria îl ajută pe copil să fie interesat de subiectele care l-au făcut să se simtă astfel.

Atenția, memoria, întreaga lui activitate vor fi canalizate către sursa care a cultivat aceste emoții. Rezultatul va fi învățarea eficientă care are la bază motivația intrinsecă, plăcerea învățării.

Bibliografie:

Georgeta Pânișoară, 2016, „*Copilaria și adolescența. Provocări actuale în psihologia educației și dezvoltării*”, Editura Polirom
Roco M.2005, „*Creativitate și inteligență emoțională*”, Ed Polirom, București